

BUDOUCNOST CÍRKVE

Nastupující kultury mládeže –
Benedikt XVI.

Příspěvky o mládeži
na Synodě o evangelizaci

Náměty k modlitbě za svět

Voják a vrtulník - o vděčnosti
a rozmanitosti služeb

Výzkum mezi účastníky
světových dnů mládeže

Pozvánky

Nakladatelství Paulínky

3

červen
2013

Ročník XX.

EDITORIAL

Milí čtenáři,

otevřeli jste další číslo Budoucnosti církve. A na co se můžete těšit?

Mladí lidé to nemají v dnešním světě jednoduché, přesto je nová generace ve společnosti potřeba. Papež Benedikt XVI. se zamýšlí nad nastupujícími kulturami mládeže.

Na podzim 2012 se konalo zasedání biskupského synodu o evangelizaci. Přinášíme příspěvky o mládeži, které během něj zazněly a jeden bod ze závěrů.

O vděčnosti a rozmanitosti služeb si můžete přečíst v článku Voják a vrtulník.

Zajímavé informace a postřehy o Světovém dni mládeže jsme se dočetli v bakalářské práci Michaely Solařové. Výňatek toho nejzajímavějšího přinášíme na dalších stránkách.

Pozvánky na akce o prázdninách anebo na podzim uzavírají třetí číslo našeho časopisu Budoucnost církve.

Věřím, že čas prázdnin a dovolených bude pro vás časem odpočinku, relaxace a načerpání sil do dalších dnů.

Pěkné odpočinkové dny přeje

Zdeňka Jakešová

BUDOUCNOST CÍRKVE, časopis pro podporu pastorace mládeže. Ročník XX., číslo 3. Vychází 5x ročně.
Vydává: Asociace křesťanských sdružení mládeže, o.s. a Sekce pro mládež České biskupské konference, Thákurova 3, 160 00 Praha 6.

Redakční rada: SCS. Lic. Kateřina Regendová, P. ThDr. Jan Balík, PhD., P. Mgr. Roman Kubín.

Šéfredaktor: P. ThDr. Jan Balík, PhD.

Redakce: Zdeňka Jakešová, Marie Světníčková, Anna Brabcová a Josef Čaban.

Adresa: Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 739, mladez@cirkev.cz.

Grafika: Martin Vocet

Grafika obsahu a sazba: Milan Čok

Tisk: Tiskárna Kleinwächter, Frýdek-Místek

Registrace MK ČR E 18746. ISSN 1803-8131.

Objednávky přijímá redakce časopisu. Rozšiřuje se bezplatně.

OBSAH

Editorial	2
Boží výzvy	3
Nastupující kultury mládeže	4
Příspěvky o mládeži na Synodě o evangelizaci	6
Náměty k modlitbě za svět	12
Voják a vrtulník - O vděčnosti a rozmanitosti služeb	16
Výzkum mezi účastníky světových dnů mládeže	20
Pozvánky	27
Nakladatelství Paulínky	29

BOŽÍ VÝZVY

Znáte tu vtíravou otázku, která se vás chytí a nechce vás pustit, protože jste dostali úkol jako já napsat tento úvodník o výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje a vy nevíte jak začít? Takové bezradnosti v životě i službě mladým lidem zažíváme určitě často a snášíme je každý podle své povahy. Jedno se však musí těmto momentům přiznat, jsou v životě výzvou.

Když jsem přemýšlel o životě svatých bratří Cyrila a Metoděje a chtěl z jejich života, který prožívali v jiné době a za jiných podmínek, najít něco blízkého mladým lidem dnes, zdálo se mi, že společným bodem by mohlo být to, jak oni uměli dobře odpovídat na Boží výzvy. Nemáme mnoho zpráv o jejich dětství a mládí, ale z jejich dalšího života lze číst, že dary a možnosti, které dostali ve svém mládí, dokázali a chtěly využít. U Cyrila se brzy projevilo jeho nadání i láska k poznávání. Vzal to jako výzvu studovat a poznat vše tak opravdově, že si od svých posluchačů, kterým své poznání předával, vysloužil jméno filosof. Z Metoděje si otec

přál mít vojáka a vedl ho k tomu, aby se dostal do státní správy byzantské říše. I pro něj to byla výzva, byť to nebyla touha jeho srdce, která ho naučila tomu, co potřeboval později jako biskup, který se měl starat a spravovat jemu svěřené lidi v diecézi. Společné oba bratři však měli ještě něco. Oba své srdce očišťovali a posilovali v tom, aby bylo stále otevřené pro to, co jim ukáže Bůh jako jejich osobní povolání. A svatí jsou dnes proto, že na Boží výzvy dokázali velkoryse odpovídat. Nebáli se ani toho, co dopředu neznali. Pozvání Boží bylo vždy výzvou, před kterou neutíkali, ale šli a spolu s Bohem realizovali Jeho plány.

O svatých se právem říká, že jsou nám představováni jako vzory k následování. Kéž i svatí Cyril a Metoděj svým životem dokáží oslovit dnes nás a nadchnou pro následování Boha v Jeho záměrech s církví a světem.

*P. Petr Bulvas,
biskupský delegát pro pastorační
olomoucké arcidiecéze*

NASTUPUJÍCÍ KULTURY MLÁDEŽE

Benedikt XVI.

Mladí lidé to v dnešním světě nemají jednoduché, přesto však společnost i církve potřebují energii nových generací, zdůraznil Benedikt XVI. při setkání s Papežskou radou pro kulturu ve čtvrtek 7. února 2013. Její členové jednali o „nastupujících kulturách mládeže“. Přinášíme celé znění jeho promluvy.

Drazí přátelé,

jsem opravdu rád, že vás potkávám při zahájení práce plenárního shromáždění Papežské rady pro kulturu, kde se budete zabývat pochopením a prohloubením – jak řekl předseda – „vznikajících kultur mládeže“ z různých úhlů. Srdečně zdravím předsedu, kardinála Gianfranca Ravasiho, a děkuji mu za milá slova, kterými se na mě obrátil ve jménu vás všech. Zdravím členy, poradce a všechny spolupracovníky dikasteria a přeji vám, abyste odvedli prospěšnou práci, která přinese užitečný příspěvek aktivitě, kterou církev koná ve vztahu k realitě mládeže. Jak bylo řečeno, tato realita je složitá a členitá, už ji nelze chápat v rámci homogenního kulturního okruhu, nýbrž v takovém obzoru, který můžeme označit jako „mnohostranný“, totiž určený mnoha pohledy, zornými úhly, postupy. Proto je vhodné mluvit o „kulturách mládeže“, poněvadž prvky, které odlišují a rozlišují kulturní jevy a okruhy, převládají nad těmi, které, ač přítomné, je spojují. Četné prvky právě společně zobrazují kulturní výhled, který je stále roztržitější a v neustálém rychlém vývoji. Jistě tomuto nejsou cizí *sociální média*, nové prostředky komunikace, které samy podporují a občas i podněcují stálé a rychlé změny mentality, zvyků a chování.

Lze se tedy setkat s rozšířenou atmosférou nestálosti, která se týká také kulturního okruhu, i toho politického a ekonomického

– ten se vyznačuje také tím, že je pro mladé lidi nesnadné najít práci – a jeho dopad je především na psychologické a vztahové úrovni. Nejistota a křehkost, kterými se vyznačuje mnoho mladých lidí, je nezdůvodnitelně tlačí na okraj, činí je téměř neviditelnými a nepřítomnými v historickém a kulturním průběhu společnosti. A stále častěji křehkost a odsunutí na okraj vyústí ve fenomén závislosti na drogách, deviance, násilí. Citová a emoční sféra, oblast citů jako např. tělesnost, jsou silně ovlivněny touto atmosférou a vyplývající kulturní situací, kterou vyjadřují například zdánlivě protichůdné jevy jako spektakularizace intimního a osobního života a individualistická a narcistická uzavřenost ve vlastních potřebách a zájmech. Také náboženský rozměr, zkušenost víry a příslušnost k církvi jsou často prožívány v soukromé a emotivní perspektivě.

Nechybí však rozhodně pozitivní jevy: velkorysý a odvážný elán mnoha mladých dobrovolníků, kteří věnují potřebnějším bratrům svou nejlepší sílu. Zkušenosti upřímné a hluboké víry ze strany mnoha dívek a chlapců, kteří s radostí vydávají svědectví o své příslušnosti k církvi. Úsilí vynakládané v mnoha částech světa k budování společnosti schopné respektovat svobodu a důstojnost všech, nejmenšími a nejslabšími počínaje. Toto vše nás utěšuje a pomáhá nám načrtnout přesnější a objektivnější obraz kultur mládeže. Nelze se tedy spokojit s interpretací kulturních jevů

mládeže podle paradigmat, které jsou sice ustálené, ale již se staly otřepanými frázemi, anebo s analýzou podle metod, které už nejsou užitečné a vycházejí z překonaných a nevhodných kulturních kategorií.

Jsme konec konců tváří v tvář velice složitě realitě, ale i okouzující, kterou je nutné hlouběji pochopit a milovat s velkou empatií. Je to realita, u které je potřeba uchopit pozorně základní rysy a vývoje. Jestliže například pozorujeme mladé lidi z mnoha zemí tzv. „třetího světa“, uvědomujeme si, že oni představují se svými kulturami a svými potřebami výzvu pro společnost globalizovaného konzumismu, pro kulturu ustálených výsad, z nichž má prospěch úzký okruh populace západního světa. Kultury mládeže se v důsledku toho stávají „krizovými“ také ve smyslu, že jsou projevem hluboké potřeby, žádosti o pomoc anebo dokonce „provokace“, kterou nelze zanedbat či opomíjet ze strany občanské i církevní společnosti. Vícekrát jsem vyjádřil například znepokojení své i celé církve vůči takzvané „krizové situaci výchovy“, ke které je jistě nutné přičítat další „krizové situace“ týkající se různých rozměrů osoby a jejich základních vztahů. Těm není možné odpovídat vyhýbavým a banálním způsobem. Mám na mysli například rostoucí neshůze v oblasti práce nebo námahu být věrní přijatým odpovědnostem v průběhu času. Z toho by vyšlo pro budoucnost světa a celého lidstva ochuzení nejen ekonomické a sociální, ale především lidské a duchovní: kdyby mladí lidé již neměli naději a nerozvíjeli se dál, kdyby nevkládali do historických dynamik svou energii, svou zdatnost, svou schopnost předběhnout budoucnost, bylo by z nás lidstvo obrácené samo do sebe, bez důvěry a bez pozitivního pohledu do zítřků.

Přestože si jsme vědomi mnoha problematických situací týkajících se i okruhu víry a příslušnosti k církvi, chceme obnovit

naši důvěru v mladé lidi a opět potvrdit, že se církev dívá na jejich podmínky a kultury jako na podstatný a nevyhnutelný opěrný bod pro svou pastorační činnost. Proto bych chtěl znovu opakovat některé důležité části *Poselství*, které II. vatikánský koncil předložil mládeži, aby to bylo podnětem rozvažování a popudu pro nové generace. Především se v tomto *Poselství* tvrdilo, že: „se církev na vás dívá s důvěrou a láskou... Ona vlastní to, co vytváří sílu či krásu mladých lidí: schopnost radovat se z toho, co začíná, darovat se nezištně, obnovit se a vydat se k dosažení nových cílů“. Poté se úctyhodný Pavel VI. obrátil k mladým lidem ze světa s touto výzvou: „Ve jménu tohoto Boha a jeho syna Ježíše vás povzbuzujeme, abyste rozšířili svá srdce podle rozměrů světa, abyste vyslyšeli výzvu vašich bratrů a abyste s odvahou vynaložili vaši mladou energii k jejich službám. Bojujte proti veškerému sobectví. Odmítejte se oddat instinktu násilí a nenávisti, které rodí války a jejich smutný průvod utrpení. Buďte velkorysí, čistí, ohleduplní, upřímní. A s nadšením budujte lepší svět než ten současný!“.

Také já to chci důrazně zopakovat: církev má důvěru v mladé lidi, vkládá do nich a do jejich sil naději, potřebuje je i jejich zdatnost, aby stále žila s obnoveným nadšením to poslání, které jí světil Kristus. Velice si tedy přeji, aby Rok víry byl i pro mladé generace cennou příležitostí, aby znovu objevili a posílili přátelství s Kristem a aby z něho nechali pramenit radost a nadšení k hluboké proměně kultur a společnosti.

Drazí přátelé, děkuji vám za úsilí, které s velkorysostí vynakládáte ke službě církve a za zvláštní pozornost vůči mládeži. Srdečně vám uděluji své apoštolské požehnání. Děkuji.

přeložila Elena Voctová-Massa

PŘÍSPĚVKY O MLÁDEŽI NA SYNODĚ O EVANGELIZACI

Na podzim 2012 se v Římě konalo zasedání biskupské synody o evangelizaci. Přinášíme několik příspěvků, které se týkaly mladých lidí.

Nedostačující péče o nové generace

Mons. Stanisław GADECKI

Poznaňský arcibiskup (POLSKO)

Naši mladí lidé se dnes nacházejí v neúnosné situaci. Na jedné straně jsou vrženi s velkým předstihem před jejich mentálním věkem do světa velmi bohatého na informace, znalosti, pocity, možnosti setkání, ale na druhé straně jsou na jejich formační cestě opuštěni dospělými.

Žádné historické období nepoznalo jako to naše takovou individuální a hromadnou svobodu jako tu, kterou zakouší naše mládež. Ale této svobodě neodpovídá žádný příslib budoucnosti, protože starší generace trestuhodně opustila svou výchovnou úlohu.

Dnešním problémem je nedostatek péče, kterou dospělí projevují vůči mladým generacím. Ne že by se dospělí obecně nestarali o budoucnost svých dětí, ale starost se neshoduje s efektivní péčí. Starost rodičů není schopna nabídnout podporu formaci. Jako v nějakém obráceném Oidipu otcové zabíjejí své děti. Tato situace vyžaduje vhodnou reakci. Dospělí – a především ti z nich, kteří se vzdálili od církve – musí znovu přijmout svou zodpovědnost.

V naší diecézi jsme se jím v tom snažili pomoci tím, že jsme nabídli katechezi pro dospělé vedenou jinými dospělými. Poněvadž mladé generace obvykle srovnávají svou víru s vírou dospělých, pokřtění rodiče se opět

mohou – díky lásce ke svým dětem – stát jejich prvními a nezbytnými katechety.

Právě dospělí katecheté – jakožto svědci víry a nositelé obsahu víry – připravují ostatní dospělé k jejich výchovnému úkolu někdy lépe než kněží.

To není možné bez opírání se o evangelizující společenství, která pomohou evangelizovaným lidem (jednak nepokřtěným dospělým, kteří potřebují být vedeni k setkání s Kristem, jednak pokřtěným dospělým, kteří se vzdálili od víry, a rovněž i pokřtěným, kteří chtějí prohloubit svou víru).

Cesty k dospělým, kteří zabloudili, by se neměly nutně odehrávat ve farnostech, ale spíše v prostředích, s nimiž se ztotožňují; jde jednak o společenství (například kluby, nemocnice, vězení, domovy pro matky s dětmi, rodiče dětí, které se připravují k prvnímu svatému přijímání nebo křtu, místa lidské činnosti), jednak o místa jejich výchovy (mateřská škola, základní a střední škola, vysoká škola, svět kultury, hromadné sdělovací prostředky).

Mládež hladová po Kristu

Mons. György UDVARDY

biskup Pécsu (MAĎARSKO)

Ve městě Pécs naproti katedrále je rozlehlé náměstí, kde se mladí lidé téměř každý večer setkávají a opírají se o výčnělky kostela. Povídají si, hrají si, někdy křičí, jindy se hlučně radují. Když je pozoruji, často jsem naplněn rozpaky, někdy rozhořčením, ale nejčastěji odpovědností: oni jsou „hladovým davem“. Několikrát jsem si dodal odvahy a sešel jsem dolů, abych se s nimi setkal. Byl jsem překvapen jejich otevřeností: přijali s velkou radostí tento podnět ke vztahu a povídali mi ochotně a dlouze o svých studiích, způsobu bydlení, starostech, radostech, vztazích. Přitom tito mladí lidé položili mnoho upřímných otázek o smyslu života, o rozumu, o pravdě jako takové. A byli vždycky důrazně zvědaví na můj osobní názor: „Pane biskupe, řekněte to, co si doopravdy myslíte vy!“. Oni chtějí poznat Ježíše. Jeden z mladých mi řekl: „Nepovídejte mi o tom, jak byl hodný Kristus, Boží Syn, ale řekněte mi o Ježíši, který žil jako člověk, jak byl schopen milovat a stát se poslušným Synem!“. Jiný kluk se na mě obrátil tímto způsobem: „Už toho mám dost, že mi všichni říkají různé možné názory o všech věcech. Jestliže se na to dívám z jednoho pohledu, je to tak, z druhého pohledu, je to onak. Řekněte mi jasně, co je dobré, co mám dělat! Učte nás!“

Od té doby se mnozí z nich zúčastňují ka-

techeze každý první pátek měsíce a pak tiché eucharistické adorace. Během ní se někteří vyzpovídají anebo pokládají otázky přítomným kněžím. Nakonec se společně modlíme litanii Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, kterou mají moc rádi, a setkání končí agapem.

Učím se mnoho z těchto večerních setkání skrze mladé lidi: o způsobu hlásání evangelia, o nové evangelizaci. Ale učím se především od Mistra, který se podle příběhu o učednících z Emauz přidává k naší cestě a vykládá a osvětluje události našeho života.

Dovolte mi, abych zdůraznil několik prvků:

Musím hledat nové, třeba i nezvyklé, formy vztahů s lidmi, způsobu, jak se mohou přidat k jejich cestě. Je potřeba poslouchat otázky lidí a je vhodné je rozšiřovat směrem k rozumu, k racionalitě. Stále se učím, jak formulovat osobním a přesvědčivým způsobem pevné učení církve tak, aby nebylo pouhým názorem, ale pravou Jistotou. Hledám příležitosti, abych systematicky vyložil učení církve. Vyhledávám staré i nové formy vyjádření, které mohou lidem pomoci v modlitbě, v posvěcení dnů života. Hledám vhodné příležitosti, abych slavil svátosti (především svátost smíření), pro důstojnou eucharistickou adoraci.

Nejhlubším smyslem Desatera přikázání je přikázání Ježíše, který v sobě nese všechna přikázání, přikázání Lásky. Proto říkám, že Desatero přikázání je Přikázáním Lásky. Jádrem Desatera je Láska, která přichází od Boha a dává smysl životu, láska, která nám umožňuje žít nikoli jako otroci, nýbrž jako pravé děti, láska, která oživuje všechny vztahy: k Bohu, k nám samým – na což často zapomínáme – a ke druhým.

papež František

Dynamický přístup

Mons. Salutaris Melchior LIBENA

biskup Ifakary (TANZANIE)

V oblasti AMECEA představují mladí lidé nejpočetnější skupinu křesťanské populace. Mnozí z nich žijí v nejistotě, ve strachu, v nemohoucnosti, v zoufalství a v beznaději kvůli sociálním, ekonomickým a politickým výzvám, kterým musí čelit. Přitom církev není vždy schopna je dostatečným způsobem připravit, aby reagovali na otázky, které vyvstávají v dnešním světě.

Na druhé straně mladí lidé usilují o poznání a pochopení svého vztahu s Kristem. Snaží se najít své místo a svou roli v životě církve – ne jako diváci, ale jako opravdoví hlavní představitelé v mezích jejich světa a životních zkušeností. Navzdory velkému úsilí přizpůsobit pastorační službu mládeže, mnozí z nich se od církve oddalují.

Je potřeba zpracovat přístupy k víře dynamické a účinné pro službu mladým a současně také posílit apoštolát a nadšení v existujících hnutích mládeže. V každé farnosti je nutné, aby byla přítomna hnutí a společenství mládeže, aby pomohla mladým lidem

poznat Božího ducha. Je potřeba ustanovit kaplany vhodné pro mladé, aby je doprovázeli v každé fázi jejich lidského a duchovního růstu. Ve všech formačních programech vyučujících institutů musí být víra pravidelně nabízena. Jelikož jde o skupinu, která má čelit rychlým změnám ve společnosti, je potřeba zlepšit apoštolát médií.

Všude na světě je mládež budoucností církve, a proto musí být na významném místě ve všech evangelizačních programech. Pastorační péče o mládež musí být zřejmě součástí pastoračního plánu všech farností a diecézí, aby mladí lidé mohli brzo poznat důležitost sebedarování, což je podstatným prostředkem k dosažení zralosti. My všichni máme úkol, který musíme uskutečňovat při přitahování mládeže ke Kristu a při budování Božího království. Nejúčinnější způsob je skrze osobní svědectví, přátelství, slavení svátostí, modlitbu a skupinové činnosti. Jakožto církev nemáme tedy na výběr: musíme brát otázku mládeže a víry vážně.

Tři etapy k formování učedníků – zkušenost s vysokoškolskými studenty

Curtis A. MARTIN

zakladatel a ředitel „Fellowship of Catholic University Students“ - FOCUS (USA)

Domnívám se, že je užitečné považovat novou evangelizaci za nástroj k uskutečnění ústředního tématu 2. vatikánského koncilu, tj. všeobecné povolání ke svatosti.

Katoličtí laici musí uznat svou spoluzodpovědnost k evangelizaci.

Při mé práci s vysokoškolskými studenty jsme použili jednoduchý postup s třemi etapami k formaci učedníků: získat, vzdělávat,

vyšítat.

1. Získat – My, kteří jsme se setkali s Ježíšem, vyjděme ven a milujme druhé, protože Ježíš nás miloval jako první. Když se s nimi spřátelíme, představíme je našemu největšímu příteli, Ježíši.

2. Vzdělávat – Když už se setkali s Ježíšem, připravujeme je v poznávání a praxi víry. Je krize víry a mnozí katolíci si neosvojili učení

církve, nevědí, že Ježíš je opravdu přítomen v eucharistii ani nevědí, co znamená neomylnost Písma svatého. Nepřijali nesnadná učení jako např. učení v *Humanae vitae*; bez plnosti katolické víry je autentická obnova nemožná. Musíme být proměňováni.

3. Vysílat – Když tito mladí učedníci rostou ve své praxi víry, jsou vysíláni pod naším nepřetržitým dohledem, aby znovu začali tento proces. Svatost zavazuje na celý život, ale evangelizační činnost může začít hned po opravdovém setkání s Ježíšem – viz Samaranku u studny.

Zde je několik předností učednictví:

Aktivní evangelizační činitelé

Fr. Alvaro Antonio RODRÍGUEZ ECHEVERRÍA, F.S.C.

generální představený Bratří křesťanských škol (KOSTARIKA)

Osobně si myslím, že nové generace – bez rozdílů mezi kontinenty či kulturami – mají být přednostní oblastí činnosti nové evangelizace, a to nejenom jako pasivní příjemci, nýbrž jako aktivní činitelé, podle slov Jana Pavla II., když tvrdil, že mladí lidé jsou nejlepšími apoštoly mládeže. Kdyby byli přítomni a mluvili na synodě, asi by nám umožnili získat prozíravější vizi budoucnosti.

Z naší strany je důležité poznat jejich svět a usilovat v něm o inkulturalizaci. Poznat jejich potřeby a úzkosti, jejich otázky, touhy a naděje, a nabízet jim evangelium, jež je vždy dobrou zprávou. Je důležité vycházet ze života, protože mladí lidé ztrácejí zájem o křesťanské poselství v té míře, jak je představováno jejich rozumu jako ideologie vnucená z vnějšku autoritářským způsobem anebo deduktivně, vycházející z principů odtržených z reálného života. Proto naší hlavní úlohou je pomáhat každému mladému, aby se cítil milován, oceňován, požehnán, důleži-

1) Mohou ho konat všichni, je univerzální;

2) Je založeno na přátelství. Tudíž ti, kteří se toho účastní, jsou poznáváni, milováni a doprovázeni;

3) Ti, kteří jsou evangelizováni, poznávají svá povolání;

4) Vzestupná síla tohoto biblického vzoru je nedostižitelná ve své schopnosti zasáhnout svět.

Ježíš nám řekl: „Tím bude oslaven můj Otec, když ponese te hojné ovoce a budete mými učedníky“ (Jan 15, 8).

tý a nezbytný pro ostatní.

Pro naši mládež a pro ty, kteří ji doprovázejí, nová evangelizace musí být výzvou vrátit se k evangeliu a poznat, že ústředním jádrem naší víry je osobní setkání s Ježíšem Kristem, což vede ke společenství učedníků. Naše misie vůči mládeži je být společníky při hledání, pokornými průvodci, kteří pomáhají poznat cestu a dát smysl životu. Spíše než učitelé, kteří učí ze své svrchovanosti, anebo soudci, kteří soudí a odsuzují zvenčí, jsme povoláni být bratry a sestrami, kteří doprovázejí zevnitř. Mladí lidé jsou novou zprávou pro svět, ale my se musíme samy sebe zeptat, jak to dělat, aby Ježíšova Dobrá Zpráva byla dobrou zprávou pro ně. V takové době, jako je ta naše, v níž mladí hledají něco více a jsou otevřeni k spiritualitě, je musíme vychovávat k setkání s Bohem v jejich nitru, což naplní jejich existenční prázdnotu a dovolí jim, jak to dělal Ježíš, vidět skutečnost, dojímat se před ní a usilovat o proměnu.

Zkušenost SDM Guzmán CARRIQUIRY

tajemník Papežské komise pro Latinskou Ameriku (URUGUAY)

Chtěl bych upozornit na důležitou událost Roku víry, na událost, která patří do nové evangelizace k předání víry novým generacím. Mám na mysli Světový den mládeže, který bude vést – dá-li Bůh – Svatý otec a bude se konat v Riu de Janeiro příští rok v červenci.

Toto velmi důležité setkání vybízí právě aktuálně k velké výchovné a misijní mobilizaci mládeže z Latinské Ameriky. Naši mladí lidé očekávají mnoho od církve, ať už jsou blízcí či od ní vzdálení. Kdo bude moci dávat mládým smysl života a naděje, ne-li církev? Kdo dokáže uhasit jejich touhu po pravdě a lásce, po spravedlnosti a štěstí, ne-li racionální, přitažlivé a okouzující svědectví Krista?

Cesta přípravy k této události musí dokázat schopnost ze strany křesťanských komunit a církevních hnutí mluvit k srdci a inteligenci mnoha mladých i za hranicemi církve. Je potřeba oživit víru žáků našich katolických školských institutů. Nemůžeme nevidět vážné nedostatky v evangelizaci v rámci širokého vysokoškolského světa. Je to dobrá příležitost, abychom podpořili podněty k evangelizaci pro těch 20% mladých z Latinské Ameriky, kteří nestudují, ani nepracují a jsou vyřazeni, zmateni a často svedeni sítí drogového obchodu a násilí. Je nutné zatáhnout rodiče a prarodiče do cesty mládeže k Riu. Nakonec je potřeba přijmout již teď výzvu k výchově všech mladých poutníků ke spojení jejich nadšení se znovuoobjevením a rozhodným přijetím obsahů křesťanské víry.

Od obtíží k radosti: jedna silná zkušenost

Chiara AMIRANTE

zakladatelka a ředitelka komunity Nuovi Orizzonti (Itálie)

Za šet let se chtělo více než 250.000 lidí angažovat v nové evangelizaci, aby přineslo revoluci Lásky ve světě. Kromě toho se znásobila Centra a podněty k evangelizaci: 174 Center přijetí a formace k evangelizaci, rodin otevřených k přijetí; 152 týmů Služby, které jsou angažovány v komunikaci a mass médiích, animaci a představení, formaci a vydavatelství, mezinárodní spolupraci a sociálních službách. To nám dává možnost se setkávat s průměrně dvěma miliony lidí ročně skrze

ruzné evangelizační akce. Tak si uvědomujeme, že dnes 80% mladých, které potkáváme (také ve školách bohatých čtvrtí) žije ve velmi obtížných situacích. Mladí lidé hledají štěstí v cestách „smrti“, které lživí proroci nálehavě nabízejí: jde o úspěch, moc, peníze, požitky. Je opravdu podstatné obnovit úsilí o první zvěstování, o využití médií, o podávání svědectví životem o tom, že Ježíš je cestou k plné Radosti, pokoji a životu.

přeložila Elena Voctová-Massa

MLADÍ A NOVÁ EVANGELIZACE

NÁVRHY VZEŠLÉ ZE SYNODY O EVANGELIZACI

Na závěr zasedání synody její účastníci připravují kromě poselství i souhrn návrhů pro papeže a jeho spolupracovníky, na jejichž základě je pak připravovaná posynodální exhortace. V tomto případě se jedná o 58 tezí a 51. se věnuje mladým lidem.

V nové evangelizaci jsou mladí nejen budoucností, ale i přítomností (a darem) v církvi. Jsou nejen adresáty, ale i aktivními činiteli evangelizace, zvláště pro své vrstevníky. Mladí prožívají období hledání pravdy a smyslu života, na které může dát odpověď Ježíš, který je Pravda a jejich přítel.

Církev je pro mladé viditelná a věrohodná skrze příkladné dospělé křesťany, svaté, zvláště mladé svaté, a skrze ty, kteří se angažují ve službě mládeži.

Ať jsou kdekoli, doma, ve škole nebo v křesťanském společenství, je třeba, aby se evangelizátoři s mladými setkávali a trávili

s nimi čas, aby jim předkládali následování Ježíše a doprovázeli je při něm, aby je vedli při objevování jejich povolání v životě a v církvi. Zatímco média mají značný vliv na to, aby se dobře cítili fyzicky, emotivně, mentálně a duchovně, církve se snaží katechezí a pastorační mládeže učinit je schopnými a vybavit je k tomu, aby rozlišovali dobro a zlo, aby se rozhodovali pro hodnoty Evangelia spíše než pro hodnoty světské a aby získali důkladné přesvědčení víry. Slavení Světového dne mládeže a YouCat jsou specifické nástroje nové evangelizace.

preložil ThLic. Bohumil Kolář

NÁMĚTY K MODLITBĚ ZA SVĚT

Boleslav Vraný

Přinášíme inspirativní text s metodickým příkladem, který poukazuje na ne zcela běžný pohled na lidskou spolupráci se Stvořitelem.

Tento článek podává několik jednoduchých, praktických námětů k modlitbě za svět, které je možné provádět s dospělými i dětmi, v rodinách i jiných společenstvích. Náměty se týkají děkovné i prosebné modlitby, a vedou k propojování duchovního a běžného života, poznávání světa, prohlubování vztahu k němu a lepšímu pochopení jeho fungování, jakož i znalosti aktuálního dění. Potřebné pomůcky jsou široce dostupné, s minimálními náklady.

Děkování podle encyklopedie

Písmo svaté často vybízí k vděčnosti Bohu. Je nepochybně dobré děkovat za věci, které se zřetelně projeví v našem životě, jako třeba uzdravení babičky nebo pěkný pejsek, kterého děti viděly. Takové děkování však nepokrývá celou šíři Božího díla a časem se může stát stereotypní. Proto navrhuji navíc k tomuto díkůvzdání vzít encyklopedii, každý den přečíst jedno heslo a pak za něj Hospodinu poděkovat.

Jeden den tak budeme číst např. o sýkorce. Dozvíme se leccos zajímavého o tomto ptáku, jeho rozšíření, místě v ekosystému atd. Pak Bohu poděkujeme, že sýkorky dobře stvořil, můžeme i prosit za ochranu přírody. Lze vzpomenout na sýkorky za oknem nebo se vydat do přírody pozorovat ptáky. Stejným způsobem si můžeme připomínat i třeba tuleně nebo hlubokomořské ryby. Byť je nemůžeme přímo pozorovat v naší přírodě, Bůh i je stvořil a viděl, že jsou dobří. Čtení o nich může v dětech probudit zájem o hlub-

ší poznání přírody.

Jiný den budeme číst o nějakém státu. Můžeme vzpomenout na krásy jeho přírody, jeho slavné občany, jeho výrobky a mnoho dalších věcí. Opět Bohu poděkujeme za to, čím tento stát obdařil, můžeme však i prosit za jeho problémy. Lze vzpomínat, jak jsme jako děti četli cestopisy a dobrodružné příběhy o vzdálených a tajuplných zemích a čím nás obohatily. I za takové čtení lze Bohu děkovat, i takové čtení může pomoci našim dětem k zájmu o svět.

Ještě jindy najdeme hesla týkající se např. antibiotik, elektroniky nebo kosmonautiky. Opět můžeme Bohu poděkovat za krásu a dobrotu stvoření, za to, že svět vytvořil poznatelný a řízený moudrými zákony a že nás obdařil rozumem k jejich využití. Můžeme děkovat za všechna dobra, která nám jejich využití přineslo. Můžeme si s vděčností připomínat ty, kdo se na jejich objevení a využití podíleli, a poděkovat i jim. Pokud je známe, tak přímo osobně, jinak alespoň v duchu. Podobně si lze připomínat i hluboké nadšení a zaujetí, se kterým mnozí tyto věci studují, vzpomínat na to, jak nás inspirovala dobrodružství objevů či kosmonautiky.

Často najdeme hesla, u kterých nemusí být přímo patrné, za co děkovat. Především danému heslu nemusíme porozumět. Lze se pokusit o porozumění dalším studiem, nebo naopak přeskočit takové heslo. Děkovat

Bohu za heslo, kterému nerozumíme, může být dobře, neboť se v něm snad projevuje i něco dobrého z Božího díla, je však třeba dát pozor, aby takové poděkování nevedlo k relativizaci špatných věcí.

Například v heslu o Druhé světové válce lze nalézt mnoho pozitivního, jako např. statečnost vojáků, kteří hájili naši svobodu, nebo i samotný Boží dar lidské svobody, který sice umožňuje rozpoutat válku, ale bez nějž by nebyla možná ani láska. Je však třeba dát pozor, abychom (zejména v dětech) nevyvolali dojem, že válka sama je něco dobrého. V souvislosti s Druhou světovou válkou je dobré i navštívit kupř. válečné hroby v našem okolí a uctít památku padlých. Skutečnost, že např. v Praze na Olšanech jsou hroby stovek vojáků padlých při osvobození Prahy při Dušičkách prakticky bez květin, zatímco okolí květinami a svíčkami září, svědčí, podle mého názoru, o zapomínání na historii a na to, co pro nás tito lidé vykonali.

Encyklopedii je možné číst i s dětmi. Nositel Nobelovy ceny za fyziku Richard Feynman píše na začátku knihy *Radost z poznání* (Aurora, Praha, 2003), že jako malému mu táta předčítal z *Encyclopaedie Britannicy* a vysvětloval mu texty tak, aby si je Richard dokázal představit a přitom se nebál např. tyranosaura. Jakkoliv v jejich případě nešlo o modlitbu (Feynman nebyl věřící), ukazuje to, že čtení encyklopedie s dětmi je možné a pomáhá jim získat vztah ke světu.

Dělba práce

Adam Smith začíná své slavné Pojednání o podstatě a původu bohatství národů (Liberální institut, Praha, 2001) touto větou: „*Největší zvýšení produktivní síly práce a větší díl dovednosti, zručnosti a důvtipu, s nimiž je všude práce řízena a vykonávána, jsou zřejmě důsledky dělby práce.*“ Právě dělba práce je tedy jedním ze základních zdrojů našeho

bohatství a měli bychom děkovat Bohu nejen za déšť, úrodu a přírodní zdroje, ale i za dělbu práce a dovednosti lidí, kteří v naší ekonomice pracují. Pochopitelně bychom měli děkovat i těm lidem samým, neboť nejsou roboty v Božích rukou, ale svobodnými bytostmi, které jejich práce často baví a obohacuje a často ji vědomě dělají ku prospěchu nás, druhých lidí.

Tak za plnými regály v obchodech jsou ve skutečnosti obrovské zástupy lidí, kteří pracují v zemědělství, potravinářském průmyslu a dopravě, ale i pracovníci ropných plošin, chemici, strojaři (viz např. traktory), energetici, účetní, manažeři a politici. Podobně světlo a teplo v našich domovech a kostelech je výsledkem práce zástupů lidí na mnoha úrovních, včetně např. pracovníků energetické přenosové soustavy. Pomoc územím postiženým záplavami, kterou vykládají vojáci z vrtulníku, není jen otázkou dárců, charity a péče o postižené, ale ukázkou obrovského řetězce lidí po celé planetě a napříč dějinami. Patří sem ti, kdo vypěstovali potřebné potraviny, ale i oni vojáci, dále vědci a technici, kteří pracovali na sestrojení a letu vrtulníku i objevení zákonů a technologií vrtulníkem využívaných. Patří sem právníci a účetní, lékaři, učitelé, politici, manažeři, ale třeba i uklízečky. Tento řetězec jde daleko do minulosti a zahrnuje například scholastické vzdělance. Má počátek v Bohu, který tento svět dobře stvořil a vybavil člověka rozumem k jeho poznávání. Zahrnuje i mnohé modlitby a oběti věřících, práci kněží atd. Myslím, že je vhodné si toto vše připomínat, a snažit se vidět počátek věcí v Bohu, jakož i dělbu práce a zástupy lidí, kteří se jí účastnili.

Alespoň omezené rozjímání na toto téma jsem se pokusil sepsat v článku níže Voják a vrtulník. Zajímavý je i známý článek Leonarda Reada Já, tužka.

Sledování světového dění

Ježíš říká, že cokoliv jsme učinili jednomu z těchto nepatrných, Jemu jsme učinili a naopak (Matouš 25, 31–46). Zajímat se o život bližních tedy není jen projevem lásky k nim samým, ale také lásky ke Kristu. Tento zájem se jistě týká především našich nejbližších, myslím však, že nejen jich.

Především se Krista dotýkají i naše vlastní radosti či starosti, nejen radosti a starosti našich bližních, neboť Kristu se děje také to, co druzí učinili či neučinili nám samým.

Dále se Krista dotýká také nejružnější světové a místní dění, neboť často hluboce ovlivňuje životy mnoha lidí. Dotýká se tedy i Krista Samého, byť zprávy o něm mohou být psány složitým jazykem kupř. ekonomického zpravodajství nebo vědeckých časopisů. Měli bychom se tedy zajímat také o toto dění a tedy sledovat kvalitní žurnalistiku. Naprosto klíčové přitom je zabývat se také pozitivními zprávami, neboť evangelium hovoří nejprve o tom, co jsme pro Krista učinili, až pak o tom, co jsme neučinili. Přestože nemůžeme přečíst všechny zprávy a pak je svěřit Bohu v modlitbě, ani každému sami pomoci, považují za dobré sledovat světové i lokální dění. Jednak se již popsáním způsobem dotýká Krista, jednak jeho sledování může mít význam i pro nás samé a také pro naše porozumění světu, a to ve smyslu intelektuálního pochopení jeho fungování i ve smyslu komunikace s ním.

Pro lepší představu je možné si např. pořídit magnetickou mapu světa a umisťovat na ni figurky v různých barvách podle toho, kde je zrovna aktuálně za co děkovat a kde se naopak třeba přimlouvát.

Geografická hra

Dále popíši jednoduchou hru, která slouží k objevování světa a vztahu k němu. Po-

třebujeme politickou mapu světa, pokud možno velkou, hrací kostku a figurku ze hry Člověče, nezlob se. Na mapě spojíme významná města čarami tak, aby z každého města vycházela jedna až šest čar. Není nutné spojit každé město s každým, ale umožnit, aby se z každého města dalo postupně dostat do každého jiného. Přitom dbáme, abychom zahrnuli alespoň všechna hlavní města a aby vzniklá síť propojila celý svět. Snažíme se, aby se čáry příliš nekřížily a aby vzniklá síť byla přehledná. Příložený obrázek ukazuje, že již propojením hlavních měst Evropy a malé části Afriky vznikne dosti hustá a složitá síť.

Figurku postavíme do nějakého města. Pokusíme si vzpomenout, co víme o tomto městě a zemi, v níž leží, případně použijeme encyklopedii. Pak poděkujeme Bohu za její dary a pomodlíme se za její problémy. Lze vzpomínat i na vztah této země ke křesťanství – je zmiňována přímo v Bibli? Kterí misionáři do ní šli? Jak tam působili? Které řeholní řády a církevní hnutí se tam zrodily? Podobně probíráme i další věci, které o této zemi víme. Jaké má přírodní bohatství, čím se lidé živí, jak žijí, jaké problémy je trápí, ... Šíří diskuse volíme podle hráčů a času, který máme. Je široké spektrum možností, od pouhého vzpomínání, co o ní víme, až po přípravu okruhů otázek a odpovědí např. podle The CIA World Factbook (<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/>). Jelikož by však takové detailní diskuse zabraly velmi mnoho času, spíše u každé země probereme jen jednu z připravených otázek. Při dalším hraní hry se pak dostaneme k jiné otázce. Není nutné ani časově možné při jednom hraní hry projít celou mapu; spíše hru hrajeme několikrát.

Když skončíme povídání o jedné zemi, hodíme kostkou. Podle hozeného čísla určíme, do kterého města posunout figurku.

Počítáme čáry, vycházející z města, ve kterém figurka stojí, a to od severu a ve směru hodinových ručiček. Padla-li trojka, posuneme figurku do města, do kterého jde třetí

čára. Na obrázku jsou takto očíslovány čáry vycházející z Alžíru. Pokud z města vychází jen čtyři čáry a padla pětka nebo šestka, hod opakujeme.

Barevnou mapu ke geografické hře naleznete na 3. straně obálky.

Bůh je Živý, milosrdný. Ježíš nám přináší život Boží, Duch svatý nás uvádí a udržuje v tomto životném vztahu opravdových Božích dětí. Často však, jak víme ze zkušenosti, člověk nevolí život, nepřijímá „evangelium života“, ale nechává se vést ideologiemi a logikami, které kladou životu překážky a nerespektují ho, protože jsou diktovány sobectvím, zájmy, profitem, mocí, rozkoší a nejsou diktovány láskou, hledáním dobra druhých. Stálou iluzí je snaha budovat město lidí bez Boha, bez života a lásky Boží, tedy novou Babylonskou věž, a myslet, že odmítnutí Boha, poselství Kristova, evangelia života přinese člověku svobodu a plnou realizaci. Výsledek je takový, že na místo živého Boha jsou kladeny pomíjivé lidské idoly, které nabízejí opojení okamžikem svobody, ale nakonec vedou k novému otročení a smrti.

papež František

VOJÁK A VRTULNÍK: O VDĚČNOSTI A ROZMANITOSTI SLUŽEB

V tomto článku čtenář najde zamyšlení nad rozmanitostí služeb v dnešní společnosti i nad tím, komu všemu patří naše díky za bezpečí a pohodlí, kterého užíváme. Je to

i určitá oslava dělby práce a práce samotné.

Začnu toto rozjímání obrázkem z doby krátce poté, co 26. prosince 2004 v jihovýchodní Asii udeřila tsunami.

Indonésie (24. ledna 2005) – Nakládání pytlů s rýží do vrtulníku. Vrtulníky z Mine Countermeasures Squadron One Five (HM-15) and Helicopter Combat Support Squadron Five (HC-5) denně dodávaly jídlo do oblastí postižených tsunami z 26. prosince 2004. Foto U.S. Navy, Stephanie Lynne Johnson.

Existuje mnoho věcí, které se o tomto obrázku dají napsat. Mohl bych si například všimnout, že lidé na obrázku nakládají pomoc pro trpící, pomáhají chudým a potřebným. Mohl bych tuto myšlenku dále rozvíjet a hovořit o charitě a sociální práci, o lásce a pomoci druhým, o přispívání na sbírky pro postižené

touto katastrofou či chudé a potřebné vůbec ... Neudělám to. Vážím si sociální práce, ale slyšel jsem příliš mnoho slov o charitě a sociální práci, až to občas vypadalo, že žádná jiná povolání neexistují. Tento obrázek jsem vybral právě proto, že jsou na něm i jiné věci.

Mohl bych si všimnout přírody na něm –

půdy, trávy, nebe, kopců v pozadí a dalších věcí. Toto téma mě velmi oslovuje, ale dnes neudělám ani to.

Mohl bych si všímat vojáků na obrázku. Moc rád bych rozjímal, co je na tomto obrázku zajímavého z pohledu vojenského, či zde napsal něco více o účasti ozbrojených sil v humanitárních misích. Možná se někdy skutečně dostanu k tomu druhému, ale to první čeká na nějakého vojáka, který podobné obrázky zná jaksí zevnitř. Coby nevoják se k takovému rozjímaní necítím kompetentní.

Na obrázku je ale přinejmenším ještě jedna věc hodná povšimnutí, a sice ten vrtulník. Právě jemu se chci věnovat. Právě on dopravuje jídlo trpícím. Bez vrtulníku by doprava jídla byla daleko složitější a snad i úplně nemožná. Nebýt vrtulníku, možná by postižení lidé zemřeli hlady nebo žízni dřív, než by dorazila pomoc po zemi. Nakonec i článek na stranách 20-25 časopisu All Hands 04/2005 hned v úvodu popisuje vyložení 50kg jídla a 100 litrů vody lidem na jednom místě, které zůstalo odříznuté od světa mezi dvěma proudy vody.

Vrtulník z obrázku je právě ta věc, která mi ve vyučování o lásce a službě strašně chyběla. Přijde mi poctivě mluvit nejen o charitě a přímém dávání jídla, ale také o vojácích a vrtulníku a všem, co stojí za nimi. Mluvit o těchto věcech je téma téměř nekonečné, ale pokusím se dát alespoň hodně zjednodušenou a zestručněnou odpověď na otázku, co vlastně stojí za vrtulníkem.

Za vrtulníkem stojí miliony člověkohodin práce strávené pokusy o létání a výzkumem aerodynamiky. Počínaje náčrtky Leonarda da Vinci a možná ještě daleko staršími věcmi, přes horkovzdušné balóny a vzducholodi, letadlo bratří Wrightů a exotické mnohoplošníky z doby počátků letectví po letouny z druhé světové války, na jejímž

konci vznikají první vrtulníky. Spousty obětí včetně obětí života při různých pokusech. Desetitisíce hodin strávených výpočty nebo pokusy v aerodynamických tunelech.

Stojí za ním i další miliony člověkohodin práce při postupném zdokonalování spalovacích motorů od nemotorných pevných parních strojů, tahajících vozíky v dolech, po dostatečně lehké a výkonné letecké motory. Spousta práce nejen praktické, ale i teoretické. Pánové jako Watt a Joule a řada dalších. Celá složitá věda o termodynamice a termomechanice, která by se podobně jako aerodynamika neobešla bez velmi pokročilé matematiky, nad kterou se strávily další miliony člověkohodin práce.

K otázce motorů musíme připočíst spoustu výzkumů a praxe v chemii, která byla potřeba k výrobě paliva a maziv. A také geologický průzkum a těžní věže, rafinerie, tankery, cisterny, ropovody a všechny ty, kdo na nich pracují.

Pak tu máme materiálové inženýrství. Postupné zdokonalování materiálů od odštěpků pazourku po lehké pevné slitiny a kompozitní materiály, díky nimž je vrtulník dost lehký, aby vůbec mohl vzlétnout. Spoustu práce nad často hodně složitými otázkami výroby a zpracování těchto materiálů nebo otázkami, jak ty materiály svařovat a jak provádět defektoskopii vzniklých výrobků.

Dále máme ve vrtulníku elektroniku, která se posunula od jednoduchých pokusů s Voltovým článkem a střelkou kompasu vedle drátu protékaného proudem, přes rádio až po navigační počítače. Jakkoliv běžný uživatel vidí jenom malou černou krabičku s nožičkami a typovým označením, tak uvnitř každé této krabičky jsou další miliony člověkohodin práce nad teorií elektromagnetického pole, fyzikou polovodičů, techno-

logií výroby, vymyšlením potřebných algoritmů a dalšími věcmi.

Za vrtulníkem můžeme vidět také piloty a mechaniky, kteří o něj pečují, nebo dělníky v továrnách, které vyráběly jeho díly nebo prováděly finální montáž. Můžeme za ním vidět i práci manažerů, právníků nebo účetních výrobce i mnoha jeho subdodavatelů, stejně tak i práci bankéřů nebo politiků. Můžeme vidět radiolokátory a lidi v sálech řízení letového provozu, jakož i stavební dělníky, kteří postavili letiště, nebo řidiče, kteří po letišti jezdí s cisternou plnou paliva.

Pomoc po tsunami mnohdy poskytovali vojáci a také jejich práci můžeme vidět za tímto obrázkem; nakonec ten vrtulník je vojenský.

Nesmím zapomenout ani na zemědělce, kteří měli spoustu práce s vypěstováním jídla, které vrtulník přivezl a díky němuž zůstali všichni shora zmínění lidé naživu. Nevěřím, že by nám stačilo to, co samo vyroste na stromě; postupné zvyšování efektivity zemědělství je tím, proč dnes i přes všechny problémy s hladem dokážeme uživit přes 6 miliard lidí. A máme tady jeden z mnoha příkladů hezké smyčky: zemědělci ke zvyšování produktivity používají výsledky vědy a techniky a zároveň svou prací umožňují, aby vědci báдали nad tím, jak tuto efektivitu dále zvýšit. Mohli bychom si dlouze všimnout také potravinářského průmyslu, ale raději udělám odbočku jiným směrem: máme tu totiž také rodiče a učitele všech shora zmíněných lidí. A jelikož jde o vrtulník vojenský, nesmím zapomenout na nikoho z milionů daňových poplatníků, kteří ho zaplatili.

Mým cílem bylo ukázat, jak je náš svět provázaný, jak činnost jednoho člověka umožňuje činnost druhého, jak si různé činnosti a lidé vzájemně slouží, i když jde o práce, o nichž se na některých místech

vůbec nemluví. Bylo mým cílem ukázat, jak je pomoc trpícím výsledkem práce milionů lidí, kteří s charitativní prací často nemají nic společného. Tito lidé pomáhají tím, co dělají běžně, svým každodenním zaměstnáním jako je pěstování obilí, výuka dětí ve škole, stovky nudných hodin nalétaných nad mořem při rutinních hlídkových letech, bádání nad technologií získávání ultračistých monokrystalů křemíku nebo třeba projednávání rozpočtu ministerstva obrany. Jejich přínos je v tom, co dělají běžně a za co jsou běžně placeni. Tito lidé ulehčují a často i vůbec umožňují život těch druhých, nás všech i sebe samých a dávají velice mnoho, i když po práci třeba nejdou ještě pomáhat do místní charity.

Charita také vůbec nemusí být cílem jejich běžné činnosti. Existuje řada jiných různě dobrých cílů a jsem dalek toho, abych vnímal charitu jako jediný možný cíl, přestože jsem od ní začal. Cílem může být třeba čistá radost z bádání a z poznání u vědců. Věda je krásná a úžasná, ale o tom jindy. Může v tom být touha bránit svoji zemi před nebezpečím, být připraveni k její obraně. Může to být láska k dětem nebo láska k půdě nebo třeba síla rodinné tradice. Může to být láska k technice, radost z vrtání se v nějakém zapojení. Může to být zisk firmy nebo snaha vydělat si na barák s bazénem. Může to být i bezcílné bloudění, snaha se prostě nějak uživit a přežít do zítřka, nebo třeba pokus o nalezení sebe sama. Kdo ví. Ale výsledky jejich činnosti používáme všichni a mají použití i v charitě a u církevních institucí.

Napsal jsem toto rozjímání, protože si myslím, že na mnoha místech v církvi chybí vidět, co je za věcmi, které používáme, a děkovat Bohu a světu kolem nás za to, co nám dává. Slyšel jsem mnoho přednášek o charitě, ale žádnou o kráse vědy a techniky. Viděl jsem řadu sbírek na léky či jinou

pomoc pro chudé a trpící, ale stěží kdy jsem slyšel někoho děkovat vědcům za antibiotika a Bohu za to, že svět tak dobře stvořil a že nám dal ta antibiotika objevit a vynalézt. Slyšel jsem mnoho slov o hladu a jaké je to pohoršení, ale prakticky žádné díky za to, že se tak úžasně zvýšila produktivita zemědělství, že už nepřichází časté hladomory, že stíháme uživit stále více lidí atd. Slyšel jsem mnoho díky za úklid kostela, ale žádné díky energetikům za to, že se v kostele svítí. Když shrnu svůj dojem, tak to vypadalo, jako by kromě charity, sociální práce, církevní práce, rodiny a služeb typu mytí nádobí nebylo

vlastně nic. Možná ti lidé viděli, že svět je širší, ale nemluvili o tom. Jsem přesvědčen, že nám velmi chybí být vděční za vrtulníky, antibiotika a řadu dalších věcí a nahlas o tom v našich kostelích mluvit.

Pane Ježíši, prosíme Tě, dej nám, abychom viděli, co vše je za věcmi, které používáme, a abychom za to byli vděční a děkovali Tobě i lidem, skrze které nám ty věci dáváš.

Ing. Boleslav Vraný, Ph.D., je programátor, konvertita a student teologie. Dlouhodobě se zajímá o přírodní a technické vědy a o téma práce jako Božího daru.

Desatero přikázání je zákonem lásky. Mojžíš vystoupil na horu, aby přijal od Boha desky Zákona. Ježíš jde opačnou cestou: Syn Boží se snižuje, sestupuje do našeho lidství, aby nám ukázal hluboký smysl těchto deseti slov: Miluj Pána celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou a svého bližního jako sám sebe (Lk 10,27).

papež František

VÝZKUM MEZI ÚČASTNÍKY SVĚTOVÝCH DNŮ MLÁDEŽE

Michaela Solařová

Zajímavé informace o světových dnech mládeže nabízí bakalářská práce studentky Pedagogické fakulty MU v Brně.

Praktická část bakalářské práce Michaely Solařové (2012) obsahuje výzkum, jenž probíhal mezi účastníky Světových dnů mládeže. Cílem výzkumu bylo zjistit, zda účast na celosvětovém setkání mládeže měla konkrétní dopad na některou oblast jejich každodenního života, ale také zda došlo k určitému specifickému posunu v jejich duchovním životě a prožívání víry.

Dotazování bylo prováděno formou dotazníků s otevřenými otázkami v elektronické podobě. Respondenti byli přímí účastníci Světových dnů mládeže, jenž se konaly pouze na celosvětové úrovni. Rozhodujícím kritériem byl věk v době, kdy se jedinec setkání zúčastnil, tj. musel spadat do věkové skupiny 16-30 let. Doba, která od setkání uplynula, neměla na výzkum rozhodující vliv, avšak lze tvrdit, že delší časový odstup od setkání měl pozitivní vliv na objektivnější hodnocení účasti. Správně vyplněných dotazníků se vrátilo 91 kusů.

1. Motivy k účasti na SDM

Hlavním důvodem, proč se vydat na SDM, je především touha mladých po společenství. Chtějí zažít obrovské společenství stejně smýšlejících lidí, jež spojuje Kristus. Touží být součástí církve dýchající mládím. Společně prožívaný pocit sounáležitosti a spojení s celou církví a papežem, svědectví všech přítomných se pro poutníky stává neo-

pakovatelným zážitkem, jenž jim dodává sílu a odvalu vytrvat na cestě za Kristem.

- „*Na jednom z největších setkání naší planety se chci paradoxně osobně setkat s Ježíšem Kristem... Potkat se s vrstevníky, kteří jsou stejně naladěni a sdílejí stejnou víru jako já. Chci zažít velké společenství církve, kde jsme všichni bratry a sestrami.*“ (žena, 21 let)

Dalším motivem k účasti, jež uvedla téměř polovina respondentů, je pozitivní ohlas od kamarádů či rodinných příslušníků, kteří se již dříve setkání na celosvětové úrovni sami zúčastnili a jejich nadšené vyprávění a zážitky byly podnětem k účasti.

Dalším důvodem k účasti je i dobrá zkušenost se setkáními na diecézní či celostátní úrovni a touha prožít i to celosvětové.

- „*Byla jsem na všech úrovních setkání, ale celosvětové mi chybělo.*“ (žena, 22 let)

2. Zkušenosti se SDM

2 % respondentů se zúčastnilo celkem tří světových setkání, dalších 11 % dotazovaných bylo na dvou setkáních a zbylá největší část – 87 % lidí se zúčastnilo světového setkání poprvé, z toho bylo: 78% v Madridu, 4% v Sydney, 14% v Kolíně, 4% v Římě.

První setkání je většinou plné očekávání a podle toho, jestli jsou vize naplněny, vydávají se i na další setkání, kdy už ví, co mohou od akce očekávat.

- „Když jsem se chystala do Sydney, tak jsem neměla moc představu, jak takové setkání mládeže bude probíhat a co konkrétně od toho mám čekat. Když jsem však jela do Madridu, věděla jsem, co mě čeká, na co se můžu těšit. Snažila jsem se toto setkání duchovněji více prožít.“ (žena, 20 let)

- „V roce 2005 jsem se účastnila SDM v Kolíně nad Rýnem. Bylo to první světové setkání, kterého jsem se účastnila, pomáhala jsem jako dobrovolník českému centru, mám z toho pěkné vzpomínky. Za tři roky jsem pak letěla do Sydney.“ (žena, 23 let)

Na druhou stranu, pokud se objeví nějaká silná negativní zkušenost nebo jedinec zjistí, že se uprostřed velkého zástupu lidí necítí dobře, už další účast na akci tohoto celosvětového rázu nevyhledává.

- „Jsem introvert, pochopil jsem tam, že extrovertní akce nejsou nic pro mě.“ (muž, 24 let)

- „Účast mi vzala veškeré iluze o takto masově pořádaných církevních akcích. NA další takové setkání bych už asi jet nechtěla.“ (žena, 24 let)

3. Vliv SDM na lepší poznání sebe sama

78 % dotazovaných odpovědělo, že jim účast přinesla lepší poznání sebe sama. Mladý člověk putující na setkání se potýká s mnoha obtížemi, na něž není v každodenním životě zvyklý. Poznává své silné i slabé stránky. Pro mnohé bylo setkání mládeže také zkouškou odpovědnosti, jestli se jako dospělí dokážou postarat o mladší (ještě nezletilé) kamarády a být jim nablízku i v těžkých chvílích, když se dostaví např. zdravotní komplikace. A že je světové setkání opravdu školou trpělivosti a často i dobou sebezapření a obětování se pro vyšší cíl, dokazují svědectví účastníků:

- „Ano, bylo zajímavé zjistit, jak se člověk

chová ve vypjatých situacích, kde není voda, stín, ba ani místo, kam si sednout.“ (muž, 23 let)

- „Zjistila jsem, kolik vydržím. Zvládnu stát dlouhé fronty na záchod, jíst nezdravé jídlo, kterého je pomálu, málo spát, sdílet málo prostoru s hodně lidmi a i přes to všechno se radovat z Boha a církve.“ (žena, 24 let)

- „Určitě vím, jak se chovám v mase lidí, když jsem naprosto fyzicky na dně nebo když ztrácím naději a cítím se sám. I přesto, že bylo kolem mě každý den bezpočet lidí, tak jsem byl kolikrát často sám v naprosto cizí zemi, a tak mě to vedlo zamýšlet se nad vším důležitým.“ (muž, 17 let)

Setkání tak velkého množství lidí pomáhá mladým v jejich trápeních, které běžně prožívají. Potřebují vědět, že nejsou na své problémy sami, že stejnými zkouškami prochází mladí na opačném konci zeměkoule. Světové setkání je místem, kam mladí lidé odjíždějí, protože potřebují změnit prostředí, načerpat čerstvé síly a otevřít brány novým možnostem, jak vytrvale překonávat překážky a jít dál v životě.

- „Zjistila jsem, že se nemůžu spoléhat jen sama na sebe, že mám vždy po ruce někoho, kdo mi vždy pomůže a kdo mě má rád takovou, jaká jsem. A to je Ježíš.“ (žena, 18 let)

- „Pomohla mi změna prostředí, změna přátel. Jela jsem na setkání po dost osobně náročném roce, vrátila se pokojnější. Takže mohu říct, že změna byla velká.“ (žena, 23 let)

4. Vliv SDM na vytvoření/změnu hodnotového žebříčku

Svůj žebříček hodnot mělo ujasněno 59 % respondentů, ale 35 % z nich konstatovalo, že jim právě světové setkání pomohlo si tyto své dosavadní hodnoty utvrdit. Zbýlých 41 % dotazovaných odpovědělo, že se díky

účasti jejich hodnoty pozměnily, přičemž 38 % z nich se vyjádřilo, že se jednalo o změnu v duchovním rozměru jejich života – Bůh se posunul na první místo žebříčku, víra a modlitba také výrazně stouply na důležitosti.

- *„Do doby než jsem jela na první setkání, byl Bůh a má rodina na stejném žebříčku. Ne-prožila jsem totiž žádné bližší setkání s Bohem, a proto jsem Boha nechávala na stejném levlu jako mou rodinu. Věděla jsem, že Bůh by měl být na prvním místě, ale vnitřně jsem to nějak necítila. Po setkání, kdy jsem prožila krásné okamžiky Boží přítomnosti, věděla jsem, že Bůh si zaslouží v mém životě jen první místo. On je ten, který mě stvořil, který mě nejvíc miluje.“* (žena, 20 let)

Setkání celosvětového rázu s sebou přináší také množství impulzů, střetnutí s nejrůznějšími lidmi, ale naráží i na problémy, při nichž si mladý člověk více uvědomuje, že věci, jež mu normálně připadaly jako samozřejmosti, mají mnohem větší hodnotu, že materiální věci nemají tak velkou hodnotu, jaká je jím v dnešním světě přikládána. Důležitější se stala také rodina a chvíle strávené v ní a též spolu s blízkými či přáteli.

Jedním z plodů SDM je také větší solidarita s lidmi a narůstající zájem o ně, který se odrazil v pomoci potřebným a zvýšenou aktivitou ve farním či děkanátním společenství.

- *„Před setkáním jsem převážně upřednostňovala své zájmy a hladký průběh života před pravým prožíváním víry. Na setkání jsem pochopila, že jsem veliký sobec.“* (žena, 19 let)

5. Vliv SDM při hledání smyslu života

46 % dotazovaných se vyjádřilo kladně, že právě na této akci se jim naskytla příležitost, kdy si utvrdili ve svém přesvědčení, ale také si kladli nové otázky ohledně smyslu jejich

života, vedlo je to k hlubšímu zamýšlení se nad nimi, přičemž velký význam přikládají především podnětným katechezím biskupů. Ten největší vliv na mladé ovšem mělo přímé svědectví života přítomného papeže (ať už to byl Jan Pavel II., nebo Benedikt XVI.)

- *„Na to, abych tam mohla nalézt smysl života, tam bylo moc rušno, velký chaos a hodně lidí. Ale jednou jsem si zašla s kamarádkou na adoraci Life&Love a tam jsem si uvědomila, co po mně Bůh chce, kde je moje místo.“* (žena, 18 let)

6. Vliv SDM na změnu mezilidských vztahů

Dvě třetiny dotazovaných uvedly, že díky SDM u nich došlo ke změně ve vztazích, v drtivé většině se jednalo o zlepšení a upevnění vztahů. Na setkání se většinou vydávají skupinky mladých lidí, kteří se vzájemně aspoň trochu znají, v polovině případů jsou to společenství mladých, kteří se pravidelně scházejí a SDM jim nabídly skvělou možnost, jak se ještě lépe poznat v netradičních podmínkách. Důležité je uvést, že 37 % dotazovaných uvedlo, že se hodně prohloubily jejich vztahy právě s lidmi, s nimiž setkání prožívali, ať už to byly vztahy přátelské nebo nově utvořené s lidmi z farnosti či doprovázejícími kněžími.

- *„Díky společným dnům jsem si utřídila více své přátele. S těmi, o kterých jsem si myslela, že si velmi rozumíme, jsem si najednou neměla co říct. Naopak s těmi, které jsem nechápala, jsem našla společnou řeč. Člověk přijde na hodně věcí, když musí s druhými trávit více času.“* (žena, 19 let)

10 % dotazovaných uvedlo, že jim setkání pomohlo v rodinných vztazích a rodina pro ně získala na hodnotě. Není žádnou výjimkou, že se na setkání vydávají společně sourozenci, což jim také v důsledku může

pomoci k prohloubení vzájemného vztahu.

- „Vztahy se změnilly k lepšímu, hlavně s mladší sestrou. Byly jsme tam spolu, a i když jsem se původně trochu bála ponorky, tak jsme se k sobě navzájem mnohem více přiblížily a náš vztah mně přijde mnohem upřímnější a vyspělejší.“ (žena, 21 let)

Pokud se týká partnerských vztahů, oslava dnů mládeže je místem, kde se nové partnerské vztahy navazují, ale také přehodnocují či upevňují ty staré. Člověku se nabízí mnoho možností, kdy se může zamyslet nad svým životem, jehož nedílnou součástí tvoří právě vztahy.

- „Do Madridu jsem odjížděla šťastně zadaná. Po pár dnech jsem si ale uvědomila, jak povrchní můj vztah je. Hned po pár dnech po návratu jsem se s daným chlapcem rozešla.“ (žena, 17 let)

- „Změnilo se jedno velké přátelství na partnerský vztah.“ (žena, 24 let)

7. Vznik nových přátelství díky účasti na SDM

S trochou nadsázky se dá tvrdit, že SDM jsou ideální seznamovací akcí, kde o navazování nových kamarádských vztahů, které se mnohdy rozvinou v přátelské, někdy až trvalé partnerské vztahy, není nouze. První možnost, jak poznat nové přátele, nabízí jízda autobusem (případně let letadlem), kdy poutníci společně tráví několik hodin a cestu si krátí mimo jiné aktivity i vzájemným seznamováním.

- „Sprátelila jsem se s velkou částí našeho autobusu a pravidelně se vidáme.“ (žena, 21 let)

- „Navázala jsem ohromnou spoustu nových přátelství. Rok po setkání jsme se taková partička 15 lidí neustále setkávali. Jezdili jsme spolu na hory, slavili jsme spolu silvestra, naro-

zeniny atd. Po roce to trochu upadlo, ale i tak jsem s mnohými v kontaktu.“ (žena, 20 let)

- „Poznal jsem tam svoji přítelkyni a jsem za to Bohu nesmírně vděčný.“ (muž, 25 let)

Dlouhodobější vztahy vznikají také mezi účastníky a jejich hostitelskou rodinou, v níž během setkání bydleli. Zdaleka není ojedinělé, že i léta po skončení setkání si aktivně dopisují a sdílejí své životní osudy.

- „Dokonce jsem navštívila moji hostitelskou rodinu v Německu a pořád si s ní aktivně dopisuji.“⁴¹ (žena, 24 let)

Pouze 21 % účastníků vyvrátilo, že by na setkání navázali nové přátelství. Jednalo se pouze o prohloubení a utužení vztahů již existujících.

8. Vliv SDM na nalezení životní cesty a povolání

Další oblastí, jíž se oslava mládí spolu s celou církví dotýká, je rozhodování, jakou životní cestu zvolit. 77 % respondentů uvedlo, že o této otázce již mělo jasno před odjezdem na setkání.

Ostatním účastníkům však celosvětová akce pomohla vyřešit, jakým směrem se v životě ubírat, a dala pocítit konkrétní touhy po povolání.

- „Na setkání ve chvílích ztišení a adorace jsem si uvědomil, co je opravdu důležité, jakou cestou se chci dát. A vnitřně jsem cítil, co je ono. Že je pro mě důležitá jedna osoba a touha po manželství.“ (muž, 24 let)

- „Dny setkání byly velice intenzívními pro konfrontaci s mojí dosavadní vizí vydat se směrem k povolání ke kněžství.“⁴² (muž, 28 let)

9. SDM jako prožívání společenství církve

Mladí potřebují na vlastní kůži zažít, že církev je univerzální, nadnárodní, objímá

celý svět a její součástí jsou miliony mladých lidí, jako jsou právě oni. 98 % dotazovaných odpovědělo, že na každém kroku bylo velmi silně cítit, že církev je rozmanitá a zároveň jednotná.

- „Cítila jsem, že je důležité mít kolem sebe lidi. Že to není nás pár v děkanátu, ale je to celý svět. Hlavně se dokážete bavit s Australany, Brazilci nebo Portugalci a vůbec nemáte problém si s nimi ledasco říct, protože jste na jedné lodi. U těchto osob je velká pravděpodobnost, že když už na setkání dojeli, mají podobné hodnoty jako já. A s takovými lidmi se máte vždy o čem bavit. Všichni jste jedno, každý se na vás usměje a chováte se k sobě jako kamarádi, pomáháte si, i když jste z jiných zemí – opravdu jsem to zažila.“ (žena, 22 let)

10. Důležitost přítomnosti papeže na SDM

Přítomnost papeže byla pro všechny účastníky důležitá a pro 7 % účastníků právě tím hlavním důvodem, proč se na setkání vydat. To, že samotná hlava církve se zúčastní setkání, jež je velmi náročné hlavně po fyzické stránce, protože jak Jan Pavel II., tak i Benedikt XVI. Byli již v pokročilém věku, je pro mladé největším povzbuzením a velmi si této přítomnosti Petrova nástupce váží.

- „Tehdy jsem prožívala mírný smutek, že tam není Jan Pavel II., na kterého jsem se těšila. Přesto to bylo zvláštní setkání, kterého se vlastně účastnili dva papežové. Přítomnost Jana Pavla II. Byla na každém kroku a vnímala jsem ji velice krásně. Všichni skandovali jeho jméno, společně jsme mu děkovali. Přítomnost Benedikta XVI. jsem vnímala jako seznámení se s novým Svatým otcem, který na mě velice krásně zapůsobil. Byla jsem nadšená, že to s námi sdílí a jako takového jsem ho vnímala. Neboť, kde je Svatý otec, tam je jistota, že je to správné, Boží.“³ (žena, 25 let)

11. SDM jako studna zážitků

Téměř každý, kdo se na světové setkání vydal, očekával něco silného, co se ho dotkne a přinese nový rozměr jeho životu. Polovina všech dotazovaných se svěčila, že se jim přihodil silný zážitek, díky němuž se v nich něco pohnulo a dodalo jim nový rozměr prožívání.

- „Jednou pozdě v noci jsem šla po večerních ulicích a zastavila jsem se v malém kostelíku pomodlit se růženec. Bylo to zvláštní. Většinu jsem proplakala a z kostela jsem vyšla s velkým odhodláním změnit se.“ (žena, 19 let)

Velký význam je přikládán svátosti smíření, která je na setkání prožívána mnohem hlouběji a opravdověji a je podnětem k novým zamyšlením se nad svým chováním a směřováním.

- „Nejvíce mě ovlivnila svátost smíření, kterou jsem končila v době, kdy začínala modlitba Taizé. Byla to chvíle, kdy se mě Bůh velice blízce dotkl. Poznala jsem, že jsem jeho milované dítě a že chci lidem kolem mě předávat jeho lásku. Stal se posilou mé cesty životem.“ (žena, 25 let)

Až mrazíci se mohou zdát okamžiky při vigílii a tichém rozjímání, kdy se obrovský dav umlčel, pokorně poklekl před Ježíšem a otevíral se působení Boží přítomnosti. Ze zástupu lidí se stalo pravé společenství, sjednocené v modlitbě a svědčící všem okolo o své víře.

- „Silný okamžik byl při bouřce na sobotní vigílii na letišti. Když jsem byl mezi skupinkou Italů a Francouzů a v momentě, kdy začalo pršet, jsem cítil, že jsme jako církev jedno velké společenství, že můžeme táhnout za jeden provaz a že je to v našich silách, když budeme chtít změnit svět, tak můžeme nabídnout své síly.“ (muž, 25 let)

12. Vliv SDM na vztah mladého člověka k Bohu a církvi

Čtvrtina účastníků nepocítila, že by se jejich vztah k Bohu nebo církvi po účasti na SDM radikálně změnil. Ovšem zbytek dotazovaných potvrdil, že se v jejich duchovním životě něco změnilo. Jejich vztah k Bohu se prohloubil, stal se vyvráždějším a komunikace s Bohem vzrostla na intenzitě. Mnohdy tradiční víra se přetvořila na víru živou a přinesla nové odhodlání více se ve víře vzdělávat, přistupovat častěji ke svátostem.

- „Uvědomila jsem si tu obrovskou sílu a nadšení mladých lidí v církvi a pochopila jsem, proč jim blahoslavený papež Jan Pavel II. tolik důvěřoval.“ (žena, 22 let)

- „Uvědomila jsem si, jak je Bůh skvělý, a že když mu důvěřuješ, dá Ti to, po čem toužíš, a v mnohém větší míře, než na začátku prosíš. Je důležité umět čekat a být trpělivý.“ (žena, 23 let)

13. Co účast na SDM mladému člověku dala/vzala

Jednoznačně lze říci, že světové setkání zanechalo v každém účastníkovi nějaké stopy. Mezi největší plody světového setkání lze zařadit obrovskou posilu, povzbuzení a motivaci prožívat víru naplno a nepřestávat se radovat ze společenství církve, ujištění o neustálé Boží přítomnosti, naučení se trpělivosti a snášení extrémních podmínek, prohloubení mezilidských vztahů, ale i vztahů k Bohu. K nezapomenutelným zážitkům patří také poznání hostitelské země, její kultury a specifika, ale i návštěva dalších zajímavých míst, které se nabízely při putování na místo setkání.

- „Pochopila jsem taky, že víra není pouze chození každou neděli do kostela, ale vím, že je potřeba žít, být plný radosti, protože jen tak na nás druzí poznají, že v nás žije Kristus!“ (žena, 20 let)

Samozřejmě během setkání nastaly i chvíle nepříjemností a starostí, způsobené převážně nedokonalou organizací pořadatelů (např. dlouhé fronty na jídlo, nedostatečné zajištění zásobování pitnou vodou, či špatné hygienické podmínky při závěrečné vigílii), které přispěly i k rozhodnutí neúčastnit se podobných akcí. Ale i přes tyto negativní zkušenosti hodnotí účastníci setkání za přínosné, protože je v určité oblasti jejich života posunulo kupředu a obohatilo.

- „Dala mi poznat některé další národy. Ověřil jsem si, že když je málo vody, platí právo silnějšího (hlavně mezi jižními národy – Italové, Španělé, černoši). UVědomil jsem si, že my Češi jsme pouhou kapkou v katolickém moři. Mám pocit, že Španělé nejsou v žádném případě tak pohostinní (i když to organizátoři neustále tvrdili). Vzala mi touhu se podruhé takovéto akce zúčastnit.“ (muž, 24 let)

- „Uvědomila jsem si, že nemám ráda masové akce, zkrátka nejsou pro mě. Pozitivem jsou lepší vztahy uvnitř naší schůly, které prošly zátěžovou zkouškou – SDM.“⁴ (žena, 21 let)

Závěrem lze říci, že účast na celosvětové oslavě SDM má pozitivní vliv na osobnost účastníka. Samozřejmě, že se najdou i negativní vzpomínky, ale ty se týkaly spíše nedostatků v organizaci, nebo na druhé straně zjištění, že se člověk v obrovském a hlučném počtu lidí necítí dobře a je pro něj důležité ticho. To lze ale také považovat za přínos v oblasti lepšího poznání své osobnosti.

zpracovala Zdeňka Jakešová

Michaela Solařová pochází z valašské vesničky Nedašov a je studentkou 4. ročníku Pedagogické fakulty MU v Brně, obor učitelství občanské a křesťanské výchovy. Když viděla velké nadšení kamarádů, kteří se z oslav Světových dnů mládeže vrátili a byli plni radosti z toho, že v jejich životě působí Bůh a je pro ně zdrojem naděje, rozhodla se

bakalářskou právě zaměřit právě na plody takovýchto setkání. Ve volném čase připravuje akce pro děti a mládež, ráda hraje volejbal a toulá se valašskou přírodou.

¹ Žena byla ubytovaná v rodině během setkání v roce 2005 v Kolíně nad Rýnem.

² Vize byla naplněna, v roce 2011 byl dotyčný vysvěcen na kněze a nyní působí jako kaplan pro mládež.

³ Zkušenosti ze setkání v Kolíně nad Rýnem v roce 2005 – bylo to první světové setkání po smrti Jana Pavla II.

⁴ Žena byla členkou scholy, která hudebně doprovázela program českého centra v Madridu.

Pravou svobodou není následování vlastního egoismu, našich slepých vášní, nýbrž láska a volba toho, co je dobré v každé situaci. Desatero přikázání není chvalozpěvem na odpírání, nýbrž na přitakání; je přisvědčením Bohu, Lásce, a poněvadž přitakávám Lásce, odpírám nelásce. Toto odepření je důsledkem přitakání, které přichází od Boha a umožňuje nám milovat.

papež František

POZVÁNKY

LISK-PLESK

Mladým středoškolákům a vysokoškolákům nabízíme „duchovní posilovnu“ tzv. **Lisk-Plesk**. Je určen těm, kteří chtějí dobít „nejen“ duchovní baterky, diskutovat s vrstevníky, naslouchat katechezím a prožít workshopy různých témat, pravidelně se modlit denní modlitby ve společenství i o samotě, prožít žhavíci aktivity, trochu si odpočinout a načerpat síly.

Lisk-Plesk se koná **7. – 10. 8. 2013**. Přihlásit se můžeš do 28. 7. na stara.ves@razdva.cz nebo 731 625 718. S sebou si vezmi spacák, bibli, přezůvky, růženec, tužku a zápisník, sportovní oděv+obuv a něco malého do společné kuchyně.

MAMRE TÝDEN

Na konci letních prázdnin každoročně připravujeme týdenní program pro účastníky od 12 let. Součástí programu jsou hry, výlety do přírody a v neposlední řadě i společné slavení mše, modlitby a adorace. Ani prázdniny ještě nekončí a proto si je můžete náležitě užít.

EXPEDICE

Chcete poznat přírodní i kulturní krásy Bulharska, nové přátele a možná i sami sebe? Vydejte se s námi na EXPEDICI 18. - 30. srpna. V plánu cesty letošní expedice je návštěva Rumunského Banátu, zastavení v Sokolském monastýru, odkud budeme pokračovat přes průsmyk Šipka. Další velkou zastávkou bude město Kazanlak, ze kterého doputujeme do Varny. Po odpočinku u moře se vydáme na pěší túru do pohoří Rila a v závěru přechodu nás čeká proslulý Rilský monastýr. Cestou domů ještě navštívíme hlavní město Sofii.

Celková cena mezi 6000,- a 7900,- Kč (dle počtu účastníků). Cena zahrnuje dopravu a stravu na Expedici.

Přihlášky na e-mailu: kubin@biskupstvi.cz.

Průběh předchozích Expedic, fotky, deníky z cest a bližší informace k letošní expedici najdete na: <http://expedice.signalny.cz/>.

KURZ PARTNERSTVÍ

Kurz vedou manželé Vykydalovi z Centra pro rodinu a sociální péči (CRSP) v Brně.

Kurz je pro páry, kterým není lhostejný jejich vztah mezi sebou i mezi nimi a Bohem. Témata víkendů jsou: psychologie manželství, rozdíly mezi mužem a ženou, sebepoznání, partnerská komunikace, sexualita, praktické dovednosti do manželství. Víkendová forma kurzu obsahuje čtyři setkání v Osové Bítýšce.

Více informací www.brno.signalny.cz

TAJEMSTVÍ VZTAHŮ

*Kolik opravdových přátel máš na Facebooku?
Hádáš se častěji se svým počítačem nebo s lidmi? Kde je error?*

Dělá Ti problém navázat vztah?

Jsi v kolektivu boss, nebo máš pozici, která se Ti nelíbí?

Chceš se vyznat ve světě kluků/holek?

Už přijel Tvůj vysněný princ? Jestli ne, přijed' Ty!

Diecézní centrum života mládeže v Osové Bítýšce a Rodinné centrum Blansko připravují zcela nový víkendový program určený pro mladé lidi ve věkové kategorii od 15+ do 21 let, věkové rozmezí je orientační, nevylučuje se účast i starších. Termín **8. – 10. listopadu 2013, DCŽM MAMRE Osová Bítýš-**

ka. Hlas se, co nejdříve, kapacita omezena!

Nejedná se o kurz pro páry mladých lidí (partnerské, manželské). Kurz je koncipován formou skupinového víkendového zážitkového tematického setkání.

Cílem kurzu je seznámit se s principy mezilidských vztahů (především partnerských)

PŘÍSTAV SLAVÍ 20 LET

Všechny vás srdečně zveme na oslavu a poděkování za 20 let Přístavu o víkendu 30. 8. – 1. 9. 2013 do Rajnochovic.

Program

Pátek

- 20:00 zahájení a večere
- 21:00 večer modlitby v kostele
- 22:30 dobrovolná noční hra

Sobota (hlavní den oslav)

- 10:00 mše svatá s o. arcibiskupem
- 12:00 oběd /zajištěný pro všechny/
- 14:00 svátostné požehnání
- 15:00 nabídka besedy, kultury a sportu
- 15:00 paralelní program pro děti
- 17:30 večere /zajištěná pro všechny/
- 19:00 20 let Přístavu /zábavně-vzpomínkový večer/
- 20:00 taneční zábava

Neděle

- 9:00 mše svatá
- 11:00 oběd

Více informací na: www.ado.cz/mladez/

a získat tak další vztahové dovednosti. To by mělo vytvořit vhodné předpoklady pro úspěšný rozvoj budoucího kvalitního partnerského vztahu.

Přihlášky a informace: mamre@seznam.cz; milana.vykydalova@centrum.cz; mobil +420 736 60 64 68

POUŤ MLÁDEŽE S BISKUPEM DO PASOVA A ŘEZNA (18. - 20. 10.)

Třetí říjnový víkend se již tradičně s naším biskupem Františkem chystáme do bavorského Řezna. Tentokrát naši pouť spojíme i s návštěvou Pasova, starobylého města na soutoku tří řek. Prohlédneme si památky, určitě se setkáme se zajímavými lidmi, nebude chybět koupání v bazénu a možná i nějaké to překvapení – na to všechno se můžete těšit během společného putování.

Dále zveme – DCM Plzeň...

- Wor(k)ship – (pracovní :-)) tábor pro mládež Plzeňské diecéze v Manětíně (11. - 17. 8.) – více informací: www.workshop.far-nostplasy.cz
- Víkend s Božím milosrdenstvím na DCM v Plzni (11. - 13. 10.)
- Pouť mládeže s biskupem do Pasova a Řezna (18. - 20. 10.)
- Zahájení nového kurzu pro animátory (25. - 27. 10.)
- VIII. volejbalový BiskupCUP v Plzni (7. 12.)
- Pouť důvěry na zemi – Štrasburk (28. 12. 2013 - 1. 1. 2014) – Silvestr s komunitou z Taizé

Moudrost Žalmisty praví: „Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci; Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči“ (Žl 19,9). Pamatujme si neustále: Pán je Živý, je milosrdný. Pán je Živý, milosrdný.

papež František

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel.: 224 818 757, 733 755 999, on-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz.

Organizacím dáváme 15% slevu u knih.

Spes vitae (Naděje života)

35 Kč (již bez další slevy)

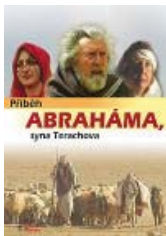
Dotisk (a tím i snížení ceny) originální krabičky s duchovními vitaminy, která překvapí a potěší každého, kdo má smysl pro humor. Na první pohled totiž vypadá jako skutečná lékovka. Ale už nápis na ní – SPES VITAE (Naděje života) – naznačuje, že obsahem bude něco jiného než tablety. Uvnitř je kromě křížku a desátku příbalový leták s texty modliteb a vysvětlením základních bodů života z víry, a to ve formě návodu k použití léků, tedy s informacemi o dávkování, nežádoucích účincích, uchovávání atd.

Příběh Abraháma, syna Terachova (DVD)

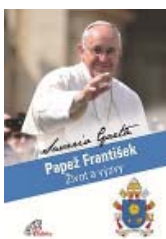
Putování po stopách Abraháma, praotce tří monoteistických náboženství, za pomoci biblických i mimobiblických pramenů, svědectví archeologických nálezů i výsledků teologického bádání židovských, křesťanských a islámských odborníků rekonstruuje příběh z knihy Genesis.

DVD (4 díly), režie: Alberto Castellani, český a anglický dabing, 120 min, cena 270 Kč

Saverio Gaeta: Papež František. Život a výzvy

Kdo je papež František? – Syn italských přistěhovalců do Argentiny, k jehož rysům vždy pa-

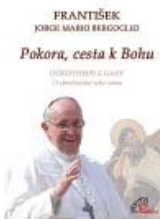
třila pokora a starost o ty nejchudší. V knize se dočteme o jeho rodině, jak to bylo s jeho studiem chemie, proč se musel naučit vařit i mnohé další zajímavosti. Zkušený italský novinář představuje nejen životní cestu papeže Františka, ale i výzvy, které před něj staví jeho nový úřad. Nevyhýbá se ani citlivým tématům katolické církve dneška.

Váz., 128 str., 185 Kč

František – Jorge Mario Bergoglio: Pokora, cesta k Bohu

Kard. Bergoglio čerpá z bohatství starobylé duchovní praxe otců pouště a předkládá nám spisek Dórothea z Gazy „O obviňování sebe samého“. Vytyčuje tak stále aktuální cestu autentické křesťanské pokory, která je základem každého opravdového společenství.

Kapesní formát, brož., s klopami, 64 str., 89 Kč

Hannah Hurnardová: Jako laň na výšinách

Alegorie o touze dát se vést na výšiny lásky a radosti. Hlavní hrdinka Bázlíva kráčí na své duchovní pouti za Pastýřem. Za pomoci Bolesti a Utrpení nakonec dojde do cíle, kde všechny dostávají nové jméno a jsou proměněny díky spojení s milujícím Pastýřem.

Brož., 200 str., cena 198 Kč

Na horách balzámových

Pokračování příběhu Bázlivé, nyní pojmenované již jako Milost a Sláva. Ten, kdo došel na výšiny království Lásky, si totiž nemůže nalezený poklad nechat jen pro sebe. Touží podělit se o něj s druhými... A dokáže to!

*Brož., 200 str., cena 198 Kč (V případě koupě obou knih je cena knihy **Na horách balzámových** jen 99 Kč. Tato akce platí jen v u Paulínek v kamenném nebo on-line knihkupectví.)*

Pierre Francoeur: Modlitba ve škole křesťanských mistrů

Bohatství a rozmanitost křesťanské modlitby u vybraných duchovních mistrů z minulosti i současnosti: sv. Benedikt, sv. František, sv. Ignác, sv. Terezie z Avily, sv. Terezie z Lisieux a Madeleine Delbrélová. Praktické při přípravě na biřmování.

Brož., 79 str., cena 99 Kč

S Bohem na cestách. Modlitby nejen na prázdniny

Modlitby a zamyšlení pro dny volna, cestování, poznávání i na brigádu, žalmy pro

různé příležitosti, originální Litanie poutníka, Blahoslavenství a běda turistů, prosby o Dary Ducha svatého na dovolenou aj. Výběr z těchto modliteb si můžete zdarma stáhnout do mobilů z naší webové stránky (v sekci Inspirace).

Brož., 46 str., cena 35 Kč

Vstanu a půjdu k svému Otci

Svátost smíření a příprava na ni. Jaký je její smysl? Jak se na ni připravit? Jaké biblické texty mohou člověka při přípravě vést? Jak svátost smíření probíhá?

Malé kapesní leporelo, 8 Kč

Lectio divina

Úvod do rozjímání biblických textů. U každého z pěti kroků (lectio – meditatio – oratio – contemplatio – actio) je vstupní modlitba a charakteristika tohoto kroku.

Malé kapesní leporelo, 8 Kč

Růženec

Všechny modlitby (jednotlivá tajemství, apoštolské vyznání víry, Otče náš, Zdrávas, Maria, Sláva Otci, Zdrávas, Královno). Pro každého, kdo si není jistý.

Malé kapesní leporelo, 8 Kč

Požehnané léto, čas k nabrání nových sil a inspirace přejí paulínky

Autobusová a osobní doprava H+S BUSSI spol. s r.o.

H+S Bussi spol. s r.o. Autobusová doprava, Dobronická 10, 148 25 Praha 4
tel.: +420 241 721 957, fax: +420 244 470 594,
mail: info@hsbussi.cz, web: <http://www.hsbussi.cz>

Mapa ke geografické hře na straně 14

XXVIII. světový den mládeže
“Jděte tedy, získejte za učedníky
všechny národy.” (srov. Mt 28,19)

Vydává
Sekce pro mládež ČBK a
Asociace křesťanských sdružení mládeže o.s.

Thákurova 3
160 00 Praha 6